

ΣΤΕ 2413/2018 [ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΕΠΑΝΑΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΩΣ ΧΩΡΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ]

Περίληψη

- Ο καθορισμός με την πράξη έγκρισης, αναθεώρησης, τροποποίησης ή επέκτασης ρυμοτομικού σχεδίου, ακινήτων ως χώρων προοριζομένων για την ανέγερση δημοσίων, δημοτικών, θρησκευτικών και, γενικώς κοινής ωφελείας κτηρίων και εγκαταστάσεων δεν συνεπάγεται και την κήρυξη των ακινήτων αυτών ως αναγκαστικώς απαλλοτριωτέων, όπως συμβαίνει με τους χώρους που χαρακτηρίζονται ως κοινόχρηστοι, αλλά ο καθορισμός αυτός παρέχει τη δυνατότητα να κηρυχθεί η απαλλοτρίωση κατά την οικεία νομοθεσία με ιδιαίτερη πράξη. Ο καθορισμός όμως αυτός που επιφέρει ουσιώδη περιορισμό των δικαιωμάτων του ιδιοκτήτη αποτελεί βάρος της ιδιοκτησίας και συνιστά επιτρεπτή, κατά το Σύνταγμα, δέσμευσή της, μόνον εφόσον δεν υπερβαίνει τα κατά περίπτωση εύλογα χρονικά όρια. Εάν δεν προωθείται εγκαίρως η διαδικασία κήρυξης και συντέλεσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, ανακύπτει υποχρέωση της Διοίκησης να άρει τη δέσμευση αυτή με τον αποχαρακτηρισμό του ακινήτου, ο οποίος, σε περίπτωση άρνησης της Διοίκησης επιβάλλεται δικαστικώς με την ακύρωση της σχετικής άρνησής της.

Για την έρευνα της συνδρομής περίπτωσης σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης που επιβάλλει την εκ νέου δέσμευση του ακινήτου και σοβαρής πρόθεσης και δυνατότητας άμεσης περαίωσης της διαδικασίας συντέλεσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσής του, δεν αποκλείεται να συνεκτιμάται και η συμπεριφορά της Διοίκησης κατά το διαρρέυσαν από την αρχική επιβολή του ρυμοτομικού βάρους μέχρι την άρση του, χρονικό διάστημα, αλλά και το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την εκ νέου επιβολή του βάρους αυτού.

Από το ιστορικό της υπόθεσης προκύπτουν, μεταξύ άλλων, οι αλληπάλληλες δεσμεύσεις της ιδιοκτησίας, με διαφορετικούς μάλιστα χαρακτηρισμούς από το έτος 1932 και εφεξής, η αδράνεια του Δήμου να προβεί στην έγκαιρη κήρυξη της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και η παράλειψη του ίδιου Δήμου να καταβάλει την δικαστικώς προσδιορισθείσα αποζημίωση για τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης. Η εγγραφή δε στον προϋπολογισμό του Δήμου για τα έτη 2012 και εφεξής του ποσού της αποζημίωσης δεν δύναται αφ' εαυτής να στοιχειοθετήσει σοβαρή πρόθεση για άμεση επιβολή και συντέλεση της απαλλοτρίωσης, εφόσον πάντως ο Δήμος δεν έχει κινήσει ούτε μέχρι τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης τη διαδικασία για την αναγκαστική απαλλοτρίωση της ιδιοκτησίας με την έκδοση νέας ιδιαίτερης πράξης, όπως θα ηδύνατο άλλωστε να έχει πράξει αφότου ήρθη αυτοδικαίως η προηγούμενη

αναγκαστική απαλλοτρίωση. Για τον λόγο αυτό συνεπώς η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Α. Σκούφαλος*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της 438299/10852/30.12.2014 απόφασης του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, με την οποία τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο στο Ο.Τ. Γ184α, επί της οδού Καραβαγγέλη, στη Δημοτική Ενότητα Συκεών του Δήμου Νεάπολης - Συκεών της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης, με τον αποχαρακτηρισμό τμήματος ακινήτου, εμβαδού 86,67 τ.μ., προοριζόμενου για την ανέγερση νηπιαγωγείου, και τον ταυτόχρονο όμοιο επαναχαρακτηρισμό του (Τεύχος Α.Α.Π.Θ. 19/23.1.2015).

3. Επειδή, νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση παρά την απουσία της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, εφ' όσον, σύμφωνα με το από 18.5.2015 αποδεικτικό Επιμελητή του Δικαστηρίου, την ημερομηνία αυτή επιδόθηκαν σε αρμόδια υπάλληλο της Περιφέρειας αντίγραφα της κρινόμενης αίτησης και της από 24.4.2015 πράξης της Προέδρου του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας περί ορισμού δικασίμου και εισηγητή της υπόθεσης.

4. Επειδή, οι αιτούντες, φερόμενοι ως συγκύριοι του ακινήτου που αφορά η προσβαλλόμενη πράξη, με έννομο συμφέρον ασκούν την αίτηση.

5. Επειδή, κατά τα παγίως κριθέντα (βλ. Σ.τ.Ε. 1092/2015, 2142/2003 κ.ά.), σε περίπτωση που εκδοθεί δικαστική απόφαση, με την οποία ακυρώνεται η άρνηση της Διοίκησης να άρει την ρυμοτομική απαλλοτρίωση ακινήτου, δηλαδή τον χαρακτηρισμό του, με την πράξη έγκρισης ή τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, ως κοινοχρήστου χώρου, ή να βεβαιώσει την αυτοδίκαιη ανάκλησή της λόγω άπρακτης παρόδου του εκάστοτε τασσομένου χρονικού διαστήματος, εντός του οποίου έπρεπε αυτή να συντελεσθεί, η Διοίκηση δεν κωλύεται να επιβάλει, με την ενεργούμενη κατά τις διατάξεις περί σχεδίων πόλεως τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, νέα αναγκαστική απαλλοτρίωση του αυτού ακινήτου για τον εφεξής χρόνο. Η ευχέρεια, όμως, αυτή προϋποθέτει αφ' ενός μεν, και προεχόντως, την ύπαρξη πρόθεσης και δυνατότητας για την άμεση κατά νόμο συντέλεση της νέας απαλλοτρίωσης με την καταβολή της οφειλομένης αποζημίωσης, αφ' ετέρου δε την ύπαρξη σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης χάριν της οποίας επιβάλλεται η επιχειρούμενη ρύθμιση. Η συνδρομή και των δύο αυτών προϋποθέσεων πρέπει να

ερευνάται τελικώς από το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα στο θέμα αυτό και η σχετική κρίση του πρέπει να έχει πλήρη και ειδική αιτιολογία, που μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου. Εξ άλλου, κατά τα επίσης παγίως κριθέντα, ο καθορισμός, με την πράξη έγκρισης, αναθεώρησης, τροποποίησης ή επέκτασης ρυμοτομικού σχεδίου, ακινήτων ως χώρων προοριζομένων για την ανέγερση δημοσίων, δημοτικών, θρησκευτικών και, γενικώς, κοινής ωφελείας κτηρίων και εγκαταστάσεων δεν συνεπάγεται και την κήρυξη των ακινήτων αυτών ως αναγκαστικώς απαλλοτριωτών, όπως συμβαίνει με τους χώρους που χαρακτηρίζονται ως κοινόχρηστοι, αλλά ο καθορισμός αυτός παρέχει την δυνατότητα να κηρυχθεί η απαλλοτρίωση κατά την οικεία νομοθεσία με ιδιαίτερη πράξη. Ο καθορισμός, όμως, αυτός, που επιφέρει ουσιώδη περιορισμό των δικαιωμάτων του ιδιοκτήτη, αποτελεί βάρος της ιδιοκτησίας και συνιστά επιτρεπτή, κατά το Σύνταγμα, δέσμευσή της, μόνον εφ' όσον δεν υπερβαίνει τα κατά περίπτωση εύλογα χρονικά όρια. Άλλως, εάν δηλαδή δεν προωθείται εγκαίρως η διαδικασία κήρυξης και συντέλεσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, ανακύπτει υποχρέωση της Διοίκησης να άρει την δέσμευση αυτή με τον αποχαρακτηρισμό του ακινήτου, ο οποίος, σε περίπτωση άρνησης της Διοίκησης, επιβάλλεται δικαστικώς, με την ακύρωση της σχετικής άρνησής της. Περαιτέρω, και στις περιπτώσεις έκδοσης δικαστικής απόφασης με την οποία ακυρώνεται η άρνηση της Διοίκησης να άρει δέσμευση ακινήτου, με την ανωτέρω έννοια, ή εν γένει αποχαρακτηρισμού του, δεν κωλύεται, κατ' αρχήν, η Διοίκηση να επιβάλει, με τροποποίηση του σχεδίου, νέα δέσμευση του αυτού ακινήτου, με την προϋπόθεση αφ' ενός μεν να υπάρχει σοβαρή πολεοδομική ανάγκη χάριν της οποίας επιβάλλεται η εκ νέου δέσμευση του αυτού ακινήτου, αφ' ετέρου δε να προκύπτει σοβαρή πρόθεση και δυνατότητα της Διοίκησης για άμεση κήρυξη της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και, εν συνεχεία, άμεση κίνηση της διαδικασίας που απολήγει στην συντέλεσή της. Η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών ερευνάται κατά τον αυτό, όπως και στην περίπτωση της επανεπιβολής της ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης, τρόπο. Για την έρευνα, πάντως, της συνδρομής περίπτωσης σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης που επιβάλλει την εκ νέου δέσμευση του ακινήτου και σοβαρής πρόθεσης και δυνατότητας άμεσης περαίωσης της διαδικασίας συντέλεσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσής του, δεν αποκλείεται να συνεκτιμάται και η συμπεριφορά της Διοίκησης κατά το διαρρεύσαν από την αρχική επιβολή του ρυμοτομικού βάρους μέχρι την άρση του χρονικό διάστημα, αλλά και το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την εκ νέου επιβολή του βάρους αυτού (πρβλ. και Σ.τ.Ε. 647, 2142/2016, 3935/2006 κ.ά.).

6. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Το ακίνητο των αιτούντων εμπίπτει σε περιοχή, η οποία εντάχθηκε στο σχέδιο πόλης Θεσσαλονίκης, με το από 8.7.1932 διάταγμα (Α' 225/16.7.1932), ως χώρος πρασίνου. Με το από 2.9.1963 β.δ. περί τροποποιήσεως και επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου Συκεών Θεσσαλονίκης (Δ' 149/14.9.1963), τμήμα του οικοπέδου των αιτούντων χαρακτηρίστηκε ως χώρος ανέγερσης σχολείου και το υπόλοιπο ρυμοτομούνταν από

την οδό Καραβαγγέλη. Στη συνέχεια, με το από 22.8.1969 β.δ. περί τροποποιήσεως του εν λόγω ρυμοτομικού σχεδίου (Δ' 189/11.10.1969), αποχαρακτηρίστηκε το ακίνητο από χώρος για την ανέγερση σχολείου, τμήμα δε αυτού χαρακτηρίστηκε ως χώρος για την ανέγερση εντευκτηρίου δασοπροσκόπων και το υπόλοιπο ως κοινόχρηστος χώρος. Με την Γ. 36379/2187/16.7.1981 απόφαση του Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος (Δ' 452/25.8.1981) εγκρίθηκε και πάλι η τροποποίηση του ως άνω ρυμοτομικού σχεδίου, με τον χαρακτηρισμό, μεταξύ άλλων, τμήματος του ακινήτου των αιτούντων, το οποίο περικλείεται από τις οδούς Δαβάκη, Καραβαγγέλη και Ανωνύμου στο Ο.Τ. Γ184α, ως χώρου για την ανέγερση νηπιαγωγείου, άλλου δε τμήματός του ως κοινοχρήστου, προοριζόμενου για τη διάνοιξη της οδού Καραβαγγέλη. Με την 297/2003 πράξη του Δημοτικού Συμβουλίου Συκεών κηρύχθηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση έκτασης εμβαδού 115 τ.μ., φερομένης ως ανήκουσας στους αιτούντες, κειμένης εντός του ανωτέρω Ο.Τ. Ακολούθως, με την 1306/2006 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης καθορίστηκε προσωρινή τιμή μονάδας αποζημίωσης για το απαλλοτριούμενο ακίνητο. Παράλληλα, κατά της 297/2003 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Συκεών, ο πρώτος αιτών και ο σύζυγος της δεύτερης αιτούσας άσκησαν αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή με την 3261/2009 απόφαση του Δικαστηρίου. Ειδικότερα, το Δικαστήριο δέχθηκε ότι, με την προσβληθείσα απόφαση, η απαλλοτρίωση του χώρου για την ανέγερση του νηπιαγωγείου κηρύχθηκε και επί εκτάσεως εμβαδού 28,13 τ.μ., ο οποίος είχε καθορισθεί ως κοινόχρηστος χώρος για τη διάνοιξη της οδού Καραβαγγέλη, σύμφωνα με την προαναφερθείσα Γ. 36379/2187/ 16.7.1981 απόφαση του Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, και κείται εκτός του χώρου νηπιαγωγείου, όπως αυτός καθορίστηκε με την ίδια ως άνω απόφαση. Συνεπώς, η προσβληθείσα πράξη, καθ' ό μέρος με αυτήν κηρύχθηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση της ανωτέρω έκτασης εμβαδού 28,13 τ.μ. για την ανέγερση νηπιαγωγείου, κρίθηκε ότι παραβιάζει, κατά το μέρος αυτό, τα οριζόμενα στο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Συκεών, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την Γ. 36379/2187/16.7.1981 υπουργική απόφαση. Τούτο δε για τον λόγο ότι απαλλοτριώθηκε η ανωτέρω έκταση, εμβαδού 28,13 τ.μ. για χρήση διαφορετική της δεσμευτικώς προβλεπομένης στο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Συκεών, με το οποίο είχε καθορισθεί το εν λόγω τμήμα ως κοινόχρηστος χώρος. Με τις σκέψεις αυτές το Δικαστήριο ακύρωσε την προσβληθείσα πράξη καθ' ό μέρος με αυτήν κηρύχθηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση της προαναφερθείσας έκτασης εμβαδού 28,13 τ.μ., η οποία περιλαμβάνεται στην συνολική έκταση των 115 τ.μ., για την ανέγερση νηπιαγωγείου. Με την ίδια απόφαση του Δικαστηρίου έγινε δεκτό ότι η απαλλοτρίωση του υπολοίπου τμήματος εμβαδού 86,87 τ.μ. της έκτασης κηρύχθηκε νομίμως. Στη συνέχεια, εν όψει της παρέλευσης προθεσμίας δεκαοκτώ (18) μηνών από την δημοσίευση της 1306/2006 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης χωρίς να συντελεστεί η απαλλοτρίωση με την παρακατάθεση της αποζημίωσης, το Δημοτικό Συμβούλιο Νεάπολης - Συκεών, με την 215/2012 απόφαση, αφ' ενός μεν γνωμοδότησε υπέρ της αυτοδίκαιης άρσης της απαλλοτρίωσης στο

τμήμα εμβαδού 86,87 τ.μ. του ακινήτου των αιτούντων, δηλαδή στο τμήμα ως προς το οποίο είχε κριθεί με την 3261/2009 απόφαση του Δικαστηρίου ότι η κήρυξη της απαλλοτρίωσης είχε χωρήσει νομίμως, αφ' ετέρου δε πρότεινε να τροποποιηθεί το εγκεκριμένο σχέδιο στο τμήμα αυτό με τον αποχαρακτηρισμό του, συνεπεία της επελθούσας αυτοδίκαιης άρσης της απαλλοτρίωσης, και, ταυτοχρόνως, με τον επαναχαρακτηρισμό του ως χώρου για την ανέγερση νηπιαγωγείου. Ο επαναχαρακτηρισμός κρίθηκε αναγκαίος διότι διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν σοβαροί πολεοδομικοί λόγοι διατήρησης του χώρου για την ανέγερση νηπιαγωγείου βάσει των σχετικών προβλέψεων του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του Δήμου (εγκριθέντος με την 76931/3959/15.12.1987 απόφαση του αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Δ' 168). Με την ίδια απόφαση διατυπώθηκε η πρόθεση και η οικονομική δυνατότητα του Δήμου για την άμεση καταβολή της προσήκουσας αποζημίωσης, με την εγγραφή ποσού 109.152,15 ευρώ σε ειδικό κωδικό του προϋπολογισμού του έτους 2012. Το ποσό αυτό περιλαμβάνεται έκτοτε στις εγγεγραμμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού του Δήμου για τα έτη 2013 μέχρι και 2017. Ένσταση των αιτούντων κατά της 215/2012 απόφασης απορρίφθηκε με την 317/2013 απόφαση του ίδιου Δημοτικού Συμβουλίου. Ως προς το ζήτημα της αναγκαιότητας διατήρησης του επίδικου τμήματος ως χώρου νηπιαγωγείου, διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων, με την εν λόγω απόφαση, ότι το επίδικο ακίνητο εμπίπτει στην Πολεοδομική Ενότητα 9 «Κάστρα» του εγκεκριμένου Γ.Π.Σ., με προβλεπόμενη χρήση γης «Εκπαίδευση» και, ειδικότερα, «Νηπιαγωγείο» (χάρτης Π.1.3.2 «Χρήσεις Γης»), πρόκειται δε για τον μοναδικό χώρο που έχει χαρακτηριστεί ως χώρος νηπιαγωγείου στην εν λόγω Πολεοδομική Ενότητα. Με την 1019/19.9.2014 απόφαση του Δημάρχου Νεάπολης - Συκεών (Τεύχος Α.Π.Π.Θ. 320/9.10.2014) βεβαιώθηκε, σύμφωνα και με την ανωτέρω 215/2012 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Συκεών, η αυτοδίκαιη άρση της απαλλοτρίωσης στο επίδικο τμήμα, εμβαδού 86,67 τ.μ., του οικοπέδου των αιτούντων. Εξ άλλου, με την από 20.11.2014 εισήγηση του Τμήματος Χωρικού Σχεδιασμού της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, η οποία υιοθετήθηκε με την 3η/συν. 32η/26.11.2014 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων Π.Ε. Θεσσαλονίκης, διαπιστώθηκε η συνδρομή των προϋποθέσεων για την επανεπιβολή της δέσμευσης, δηλαδή η πολεοδομική αναγκαιότητα διατήρησης του χώρου ως νηπιαγωγείου, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Γ.Π.Σ., και η πρόθεση και δυνατότητα του Δήμου για την καταβολή της αποζημίωσης, με την εγγραφή της σχετικής πίστωσης στον προϋπολογισμό. Επακολούθησε η έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης με το προεκτεθέν περιεχόμενο. Τέλος, κατά τα εκτιθέμενα στο 5621/27.2.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Νεάπολης - Συκεών προς το Δικαστήριο, το ποσό της προβλεπόμενης αποζημίωσης έχει εγγραφεί και στον προϋπολογισμό του Δήμου για το έτος 2018, ο δε Δήμος δεν έχει ακόμη προβεί σε έκδοση πράξης απαλλοτρίωσης του επίμαχου χώρου.

7. Επειδή, προβάλλεται ότι η επανεπιβολή του ρυμοτομικού βάρους είναι μη νόμιμη,

διότι δεν συντρέχει, ιδίως, σοβαρή πρόθεση του Δήμου για την άμεση επιβολή και συντέλεση της απαλλοτρίωσης, με αποτέλεσμα η ρύθμιση να παραβιάζει τόσο το άρθρο 17 του Συντάγματος και την πολεοδομική νομοθεσία, όσο και το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (Α΄ 258), εφ' όσον το ακίνητο παρέμεινε δεσμευμένο για χρονικό διάστημα τριάντα πέντε (35) περίπου ετών χωρίς να συντελεσθεί η απαλλοτρίωση. Ο λόγος αυτός ακύρωσης είναι βάσιμος και, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη σκέψη 5, πρέπει, όπως εκτίθεται περαιτέρω, να γίνει δεκτός. Διότι από το εκτεθέν στην σκέψη 6 ιστορικό της υπόθεσης, προκύπτουν, ειδικότερα, τα εξής: α) οι αλληπάλληλες δεσμεύσεις της ιδιοκτησίας των αιτούντων (και, ειδικότερα, του επίμαχου εν προκειμένω τμήματος εκτάσεως 86,67 τ.μ.) από το έτος 1932 και εφεξής, με διαφορετικούς, μάλιστα, χαρακτηρισμούς (από το 1932 ως χώρος πρασίνου, από το 1963 ως χώρος για ανέγερση σχολείου, από το 1969 ως χώρος για ανέγερση εντευκτηρίου δασοπροσκόπων και, τελικώς, από το 1981 ως χώρος για ανέγερση νηπιαγωγείου), β) η αδράνεια του Δήμου Συκεών να προβεί στην έγκαιρη, βάσει της τελευταίας ως άνω δέσμευσης του ακινήτου, κήρυξη της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, η οποία, εχώρησε το πρώτον με την 297/2003 πράξη του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου, μετά την πάροδο είκοσι δύο (22) περίπου ετών από την επιβολή της εν λόγω δέσμευσης το έτος 1981, γ) η παράλειψη του ίδιου Δήμου να καταβάλει, εντός της προθεσμίας των δεκαοκτώ (18) μηνών από την δημοσίευση της 1306/2006 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, την δικαστικώς προσδιορισθείσα αποζημίωση για την συντέλεση της απαλλοτρίωσης, δ) η, εντεύθεν, άρση της εν λόγω μη συντελεσμένης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, η οποία βεβαιώθηκε και ρητώς με την 1019/19.9.2014 απόφαση του οικείου Δημάρχου (μετά τη σχετική 215/2012 γνωμοδότηση του Δημοτικού Συμβουλίου), και ε) η μη επανεπιβολή της εν λόγω απαλλοτρίωσης μετά την ως άνω αυτοδίκαιη άρση της, καίτοι, αφ' ενός μεν το νόμιμο έρεισμά της (ο χαρακτηρισμός δηλαδή του χώρου ως χώρου για ανέγερση νηπιαγωγείου) δεν είχε ακυρωθεί δικαστικώς ούτε είχε αρθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο, αφετέρου δε ενεγράφησαν σχετικές πιστώσεις στους προϋπολογισμούς του Δήμου των ετών 2012 και εφεξής. Από το σύνολο των ανωτέρω στοιχείων καταδεικνύεται ότι δεν συντρέχει σοβαρή πρόθεση του εν λόγω Δήμου προς άμεση, μετά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξης, κήρυξη και, εν συνεχεία, συντέλεση αναγκαστικής απαλλοτρίωσης για ανέγερση νηπιαγωγείου. Η εγγραφή δε στον προϋπολογισμό του Δήμου, για τα έτη 2012 και εφεξής, του ποσού της αποζημίωσης δεν δύναται αφ' εαυτής να στοιχειοθετήσει σοβαρή πρόθεση για άμεση επιβολή και συντέλεση της απαλλοτρίωσης εφ' όσον, πάντως, ο Δήμος δεν έχει κινήσει, ούτε μέχρι τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης, τη διαδικασία για την αναγκαστική απαλλοτρίωση της ιδιοκτησίας με την έκδοση νέας, ιδιαίτερης, πράξης (όπως θα ηδύνατο, άλλωστε, να έχει πράξει αφότου ήρθη αυτοδικαίως η προηγούμενη αναγκαστική απαλλοτρίωση). Για τον λόγο, συνεπώς, αυτόν, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη 438299/10852/30.12.2014 απόφαση του Περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, κατά το μέρος που αφορά στον

Νόμος και Φύση

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη
<https://nomosphysics.org.gr>

επαναχαρακτηρισμό του επίδικου τμήματος (εμβαδού 86,67 τ.μ.) της ιδιοκτησίας των αιτούντων ως χώρου για ανέγερση νηπιαγωγείου, αποβαίνει δε περιττή η εξέταση των λοιπών προβαλλομένων λόγων ακύρωσης.